

for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) — jeg ved ikke, om det ærede Medlem hører de Ord, jeg retter til ham —, at da Tidendens Fortryk foreligger, burde der ikke være Strid om, hvad jeg har sagt i Gaar. Det ærede Medlem lægger det ind i mine Ytringer, at jeg i Gaar skulde have sagt, at der var Tvivl om, hvorvidt der i Udtrykkene i det ærede Medlems Ændringsforslag var en Realitet eller ikke. Hvad jeg sagde, var kun, at Ændringsforslagets Udtalelser om Forventning for mig er Udtryk for en Tvivl, og det gør, at dette Forslag ikke er tiltalende for mig. Saa gaar jeg videre og siger, at hvis det kun skal være en anden Redaktion, saa er det overflødig, men hvis det tilsigter at fremkalde en Realitetsforskel, hvad jeg mener, det gør, saa er det forkasteligt; og det mener jeg fremdeles. Og Forkasteligheden kommer netop nu stærkt frem i det ærede Medlems Motivering, idet han urgerer ud fra *velerhvervede* Rettigheder, som vi skulde have til Hensigt at ville have bort til Fordel for den lige almindelige Valgret efter Forholdstalsvalgmaaden i Kommunerne.

Slengerik: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) sagde før, at han vilde ikke svare mig; det sætter jeg heller ingen Pris paa, at han gør, thi jeg har ikke spurgt det ærede Medlem om noget. Jeg tror ikke, han er i Stand til at give Svar, og jeg vilde nødig have, at Tinget paa dette Tidspunkt skulde risikere, at det ærede Medlem gav sig til at repetere den berømte Kufferts Indhold. Jeg har ikke spurgt det ærede Medlem om noget, saa der var ikke noget for ham at svare paa. Naar imidlertid det ærede Medlem mener og siger, at den Tone, hvori jeg har talt til ham, fritager ham for at svare, saa ved jeg jo nok, at det ærede Medlem lever i en lykkelig Uvidenhed om sin Begrænsning og i en meget stor Tillidsfuldhed til sine Evner. Men at denne Tillidsfuldhed og Uvidenhed hos det ærede Medlem er saa stor, at han mener at kunne optræde som Ridder af den gode Tone, det havde jeg ikke ventet mig.

Jeg skal saa tillade mig at sige et Par Ord for at retlede det ærede Medlem — ikke for at spørge ham om noget — med Hensyn til Forsvarskommissionen og vor Stilling til den. Det ærede Medlem siger, at i Strid med den Lov, der staar ved Magt, tale vi om Forsvarsspørgsmaalet. I Strid med hvilken Lov? Jeg kender ikke

nogen Lov, der staar ved Magt, som forbyder os at tale om Forsvarsspørgsmaal. Jeg har her Loven om Nedsættelsen af Forsvarskommissionen; den siger ikke en Stivelse af dette. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har vel en Gang kendt denne Lov, han maa derfor have glemt, hvad der staar i den, for der staar ikke en Stivelse om, at man ikke maa tale om Forsvarsvæsenet, medens Kommissionen sidder. Det var en anden Sag, hvis vi fra vor Side kom ind i Tinget og stillede et Forslag, som gik ud paa, at nu skulde Københavns Befæstning rives ned. Saa kunde man sige: „I have selv været med til at lægge denne Sag i Kommission; det maa da være Mening at vente og se, hvad Kommissionen siger, inden man stiller den Slags positive Forslag her i Tinget“. Saa var det fuldstændig rigtigt. Dersom denne Kommission i det hele taget kan blive færdig, tror jeg, det er rigtigt at vente, til Kommissionen bliver færdig, og saa stemme eller handle, som man synes er rigtigt. Men der findes ikke det allerringeste i Kommissoriet, som kan tydes paa den Maade, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds forsøgte at tyde det paa. Det, som det ærede Medlem er imod, er, at vi fra vor Side gøre, hvad vi kunne, for at man ude i Befolkningen skal blive ved at holde fast ved de gamle demokratiske Standpunkter i Militærspørgsmaalet, og jeg forstaar udmærket godt, at det ærede Medlem er derimod, for naar den Dag kommer, da han skal være med i Forliget om Militærvæsenet, vil en saadan Stemning i Befolkningen være paa tværs af det, det ærede Medlem ønsker fremmet, men det er ikke afgørende for os, hvad det ærede Medlem synes i saa Henseende eller ikke. Jeg mener, vi gøre Demokratiet en Tjeneste ved stadig væk at fastholde de gode, gamle demokratiske Standpunkter, som det ærede Medlem en Gang har staaet paa, som han nu har forladt, men som vi ville blive staaende paa, enten han synes om det eller ikke.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) rettede det bestemte Spørgsmaal til mig, om jeg kunde tænke mig at tilsige Støtte til et Ministerium, jeg ikke havde Tillid til. Det kan jeg meget godt tænke mig. Der kan være adskillige Grunde for at tilsige et Ministerium Støtte, uden at man har Tillid til det. Jeg kunde blandt andet anføre Grunde, som ere fremkomne her i denne Sal, idet